

Sygn. akt V KZ 40/18

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **D. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 września 2018 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu
Apelacyjnego w [...] z dnia 10 lipca 2018 r. sygn. akt II AKo [...]

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zażalenie skarżącego nie jest zasadne.

Zgodnie z dyspozycją art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania jeżeli nie pochodzi od prokuratora winien być sporządzony i podpisany przez adwokata. Dla potrzeb tego postępowania skazanemu wyznaczono obrońcę z urzędu, który złożył oświadczenie, iż nie znajduje podstaw do sporządzenia takiego wniosku.

Treść takiego oświadczenia obrońcy nie podlega kontroli sądu i nie stanowi podstawy do wyznaczenia kolejnego obrońcy z urzędu. Obrońca choć jest wyznaczany „z urzędu” przez sąd nie może być przez ten sąd kontrolowany w zakresie słuszności podejmowanych przez niego decyzji procesowych, a także sposobu i zakresu kontaktowania się z klientem.

W tej sytuacji słusznie wezwano wnioskodawcę do uzupełnienia braku formalnego jego osobistego wniosku poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata ustanowionego z wyboru.

Braku tego wnioskodawca w określonym terminie nie uzupełnił. Słusznie zatem odmówiono przyjęcia tego wniosku.

Tym samym nie było podstaw do uwzględnienia zażalenia.

Wskazać natomiast należy skazanemu, że już jego obrońca w sporządzonej opinii informował go, że w trybie art. 420 k.p.k. może on domagać się odmiennego zaliczenia okresów odbycia kary (jeżeli te w wyroku łącznym zostały zaliczone błędnie) i wydania orzeczenia w tym względzie.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.